

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Kirsten Jacobsen.

Første næstformand (Enggaard):

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med i dag, den 26. februar 1980, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 2 medlemmer og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg herefter tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget.

Hr *Voigt* er valgt i Fyns amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for fremskridtspartiet i denne amtskreds, lærer *Ninna E. Pedersen*.

Fru *Kirsten Jacobsen* er valgt i Nordjyllands amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for fremskridtspartiet i denne amtskreds, læge *Finnur Erlendsson*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Lærer *Ninna E. Pedersen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 26. februar 1980.

2. Læge *Finnur Erlendsson* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 26. februar 1980.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Tilbagebetaling af afgift).

(Lovforslag nr. L 130. Fremsat 14/2 1980).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag er ganske teknisk, det drejer sig om at indføre en sådan retstilstand, at virksomheder inden for fællesmarkedet har mulighed for at få tilbagebetalt en afgift, som de har erlagt i et andet fællesmarkedsland. Det har f.eks. den praktiske virkning, at en hollandsk vognmand, der i Danmark indkøber benzin og olie til sit lastvognstog, vil kunne få denne afgift tilbagebetalt. Det samme vil være gældende for den danske vognmand, der kommer til udlandet. Tilsvarende regler kan siges at gælde, hvor f.eks. en dansk virksomhed er i udlandet for at etablere...

Første næstformand (Enggaard):

Der må være mere ro i salen.

Camre (S):

...for at etablere en udstilling og altså ikke er registreret i det pågældende fællesmarkedsland.

Der vil være nogle ganske ubetydelige provenuvirkninger, under 1 mill. kr. om året.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan give tilslutning til en hurtig behandling af lovforslaget i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Anders Poulsen (V):

Da vor ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Ellemann-Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne sige følgende om lovforslaget.

Vi kan i venstre gå ind for gennemførelse af det 8. momsdirektiv, og vi går i den for-

[Anders Poulsen]

bindelse ud fra, at ministeren vil udnytte den bemyndigelse, dette lovforslag skal give ham, til at fastsætte så smidige regler som muligt for de erhverv, der omfattes af reglerne om tilbagebetaling af afgifter, der er erlagt i andre EF-lande.

Venstre kan medvirke positivt til lovforslagets gennemførelse.

Kjelgaard (KF):

I det konservative folkeparti er vi tilhængere af EF. Vi er tilhængere af ensartede retningslinjer for erhvervslivet i de enkelte EF-lande, og vi er tilhængere af, at erhvervslivet konkurrerer på lige vilkår.

Når ministeren siger, at den foreslåede ændring i realiteten er en omlægning af noget bestående, og at de provenumæssige konsekvenser vil være ubetydelige, vil vi være positive over for lovforslaget.

Glistrup (FP):

Også fremskridtspartiet vil stemme ja til dette lovforslag. Vi synes nok, hr. Camre er lidt for beskeden, når han kalder det for et rent teknisk forslag. Det er trods alt et af de mange seje træk, som alt sammenlagt nok skal gå i den rigtige retning: at fjerne handelshindringer, at fjerne det, at landegrænser skal have nogen som helst afgørende betydning for, hvordan vi kan få skabt det bedste grundlag for fremtidige generationers liv. Vi opfatter faktisk dette forslag som et skridt – bevares, et meget lille skridt – på vejen imod én verden. Derfor synes vi, det er den slags ting, man virkelig skal befatte sig med, når man ønsker lykke for kommende generationer.

Mens vi altså med hensyn til selve forslaget er særdeles positivt indstillet, har vi tre hjertesuk af lidt mere teknisk karakter.

For det første er det efterhånden noget, som sker en halv snes gange eller mere i hver folketingssamling, at vi som følge af et EF-rådsdirektiv skal til at behandle lovforslag her i folketingsalen. Jeg synes ærlig talt, ministrene skulle gøre sig det til en regel – hvad skatteministeren ikke har levet op til i forbindelse med dette forslag – at man som bilag til alle forslag af den karakter optrykker EF-direktivets tekst. Det er virkelig noget, vi har behov for. Skatteministeren er ikke specielt syndet på det område, for det gælder så-

mænd også de andre ministre. Det skulle i og for sig være unødvendigt med en egentlig statsministerhenstilling eller lignende. Kunne man dog ikke lægge sig på sinde, at når vi skal arbejde med det, så må vi have selve direktivteksten, sådan at vi ved, inden for hvilke rammer vi har at gøre folketingsarbejdet? Det siger sig selv, at det er mere betænkeligt at sprænge rammerne end at holde sig inden for det, som Rådet folkeretligt har forpligtet Danmark til. For det andet er ministeren ved transformeringen af dette direktiv faldet for en fristelse – hvad han heller ikke er alene om, det gælder et væld af forslag – idet han stiller forslag om en bemyndigelse. I stedet for, at man kan læse i lovteksten, hvad der vil komme til at gælde, når forslaget er vedtaget, går man den overflødige omvej, at man bemyndiger ministeren til at skalte og valte med, om man nu skal gøre det ene eller det andet. Bevares, det vil selvfølgelig ikke være praktisk i et moderne samfund at operere helt uden ministerbemyndigelser i lovgivningen, men jeg tror nok, vi er ved at komme lidt for langt over i den forkerte vejbane og er på vej ned i grøften i retning af at bygge forslag op som bemyndigelseslovgivning. Vi vil gennem et af vores spørgsmål i udvalget forsøge at se på, om vi ikke i et eksempel som det foreliggende kan få teksten omformuleret, således at det ikke bliver en ren og skær bemyndigelseslovgivning, men sådan at i hvert fald de væsentligste regler kommer til at stå i lovteksten, sådan at borgerne kan arbejde ud fra det.

Endelig det tredje hjertesuk. Det går på lovforslagets § 2, hvor man fra ministerens side har sat ikrafttrædelsestidspunktet så sent, som det overhovedet er EF-tilladeligt, nemlig helt fremme ved 1. januar 1981. En beskeden ændring som den foreliggende, der så ganske klart er et fremskridt, skulle nok kunne træde i kraft noget hurtigere. Ministeren kan forberede sig på, at det bliver et af de spørgsmål, vi vil dyrke under det kommende udvalgsarbejde, antagelig med henblik på at fremsætte et ændringsforslag om, at ikrafttrædelsen skal være f.eks. 1. juli 1980. Men vi må selvfølgelig nærmere høre om, hvad der kan være af tekniske fordele og ulemper, som ministeren kan præsentere udvalget for vedrørende det spørgsmål.

Disse 3 lidt mavesure bemærkninger skal selvfølgelig ikke på nogen måde forflygtige

[Glistrup]

det, som er fremskridtspartiets hovedholdning til det foreliggende lovforslag; det er et skridt mod en bedre verden, derfor stemmer vi ja til det.

Kalnæs (SF):

I socialistisk folkeparti er vi modstandere af EF, og derfor er vi principielt også modstandere af, at man ændrer danske love bare for at bringe dem i overensstemmelse med EF-direktiver.

I dette tilfælde er den ændring, der skal ske, ikke særlig væsentlig, det er nærmest en omlægning af eksisterende forhold. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at den faktiske er mere omkostningskrævende end de nuværende love. Der står:

»En tilbagebetalingsordning vil være mere omkostningskrævende end den eksisterende ordning, og de årlige driftsudgifter ved forslagens gennemførelse skønnes at andrage ca. 200.000 kr.«

Det, vi får ved lovforslagets gennemførelse, er altså ekstra administration. Det er én side af sagen. Det værre, der ligger i det, er, at indretningen af vore love efter EF-direktiverne efterhånden indspinder os i et totalt net af bureaukratiske ordninger, som efterhånden gør det umuligt for os at ændre nogen ting her i Danmark.

Af den grund må vi gå imod dette lovforslag.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig dette tekniske lovforslag, som er en opfølgning af EFs 8. momsdirektiv. I ministerens tale, der følger med lovforslaget, står der: »Den foreslåede ændring af momsloven har således i realiteten karakter af en omlægning af en allerede etableret ordning.«

Man kunne spørge: ja men hvorfor skal vi så gennemføre den? Jeg ville egentlig gerne høre ministerens begrundelse her i dag. Hvorfor skal vi egentlig lave reglerne om, hvis vi allerede har en ordning, der fungerer efter hensigten? Eller jeg skulle måske stille spørgsmålet på en anden måde og sige: i hvilken grad strider den nuværende ordning mod direktivet?

I den forbindelse vil jeg gerne give tilslutning til hr. Glistrups opfordring til ministeren om at lade aftrykke direktivet. Det frem-

går af bemærkningerne til lovforslaget, at direktivet indeholder andre ting, men der er ikke i forbindelse med lovforslaget gjort rede for, hvordan disse andre ting vil falde på plads i den danske lovgivning. Jeg tænker her på spørgsmålet om, hvorvidt ordningen også skal kunne finde anvendelse over for lande uden for EF. Med hensyn til spørgsmålet om at aftrykke direktivet vil jeg gøre skatteministeriet opmærksomt på, at det er en stor hjælp for ordførere, at disse direktiver er aftrykt, så meget desto mere som det er direktivets tekst, der er lov i dette land – i højere grad end det, vi her vedtager.

Bollmann (CD):

På CDs vegne skal jeg meddele, at vi kan tilslutte os det foreliggende lovforslag, der efter ministerens fremsættelsestale kun indebærer en omlægning af allerede etablerede ordninger. Vi er også tilfredse med ethvert skridt henimod en lempelse af erhvervslivets problemer og henimod virksomhedernes ligestilling inden for EF-samarbejdet.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at ordningen tænkes administreret centralt. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil uddybe, hvordan han tænker sig det skal ske.

Jeg skal slutte med at give tilslutning til lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

For at ministeren ikke skal være i tvivl om sit flertal, skal jeg blot meddele, at vi intet har at indvende imod forslagens gennemførelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget.

Det overrasker mig ikke, at hr. Kalnæs har taget afstand fra forslaget. Det er jo en konsekvens af den holdning, som SF generelt har til EF. Jeg kunne godt have lyst til at sige, at uanset om man nu er for eller imod, at vi er medlemmer af EF, så er vi altså medlemmer med de forpligtelser, som det nu engang giver os, og den realitet, der ligger bag dette lovforslag, er bl. a., at vi har en forpligtelse til at ændre den nuværende afløftningsordning til en egentlig tilbagebetalingsordning. Det er altså en konsekvens af forpligtelser, som følger med det medlemskab, som

[Ministeren for skatter og afgifter]

er en faktisk realitet. Men jeg forstår, at hr. Kalnæs ikke i så henseende vil acceptere og anerkende de faktiske realiteter.

Fru Aase Olesen spurgte, hvorfor vi skal lave ordningen om. Det skal vi altså i henhold til det direktiv, der refereres til, og som forudsætter eller kræver, at vi laver en egentlig tilbagebetalingsordning som en generel ordning. Den nuværende afløftningsordning forudsætter, at den pågældende udenlandske virksomhed er registreret hos en person eller et firma, som driver virksomhed her i landet, og det er altså et system, der ikke kan køre videre, og som altså ikke kan sikre, at virksomhedsejere bliver behandlet ens i relation til disse ordninger. Derfor skal vi altså lave det om.

Fru Aase Olesen og hr. Glistrup har igen givet udtryk for, at de meget gerne vil have direktivforslagene optrykt som bilag til lovforslaget. Vi har normalt den praksis, at hvis man ønsker det i udvalget, kan man få oversendt direktivforslaget. Jeg tror stadig væk, at det er en praktisk fremgangsmåde, og jeg skal sørge for, at direktivforslaget bliver oversendt til skatte- og afgiftsudvalget.

Hr. Bollmann spurgte, hvordan jeg har forestillet mig der skulle foregå en central registrering. Det er et spørgsmål, som jeg godt vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, hvordan det rent praktisk kan gribes an, men den overvejelse, der ligger bag forslaget, er jo, at det er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på, at der bliver tale om en central registrering. Den mere praktiske fremgangsmåde vil jeg gerne vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel til forsvarsministeren:

Forespørgsel af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for det danske militær i de kommende fire år?«

(Forespørgsel nr. 17. Anmeldt 14/2 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/2 80).

Forhandling

Steen Folke (VS):

I en af pjecerne i forsvarsministeriets nye propagandaserie, den om militæret i den politiske beslutningsproces, står der – jeg citerer fra side 61:

»Ved SV-regeringens opløsning og udskrivningen af nyvalg til folketinget i september-oktober 1979 var det forsvarsminister Poul Søgaards sigte inden årets udgang at fremlægge forslag til en rammelov om forsvaret ledsaget af en række principielle bemærkninger vedrørende forsvarets indretning samt en redegørelse for det hidtidige planlægningsarbejde og de konklusioner, der kan drages heraf. Det videre arbejde med en ny forsvarsordning fra 1981 forudsattes derefter at ville foregå i folketingets forsvarspolitiske udvalg.«

Den 22. november 1979 skrev forsvarsministeren til forsvarsudvalget, at regeringen agtede at fremsætte lovforslag om en ny forsvarsordning i januar 1980. Nu har vi den 26. februar, og vi har ikke set skyggen af et lovforslag. Jeg har skriftligt spurgt ministeren hvorfor, og hvornår vi nu kan vente et lovforslag. I et svar af 21. februar på en række af mine spørgsmål har ministeren fuldstændig ignoreret dette spørgsmål, så jeg vil gerne gentage det her.

Det er i det hele taget karakteristisk, at det har været komplet umuligt for forsvarsudvalget at få noget som helst at vide om regeringens planer for det danske militær i den kommende 4 års periode. Vi ved, regeringen er kommet med et udspil, og at der bl. a. er udleveret et notat af 17. januar til en række partier, men om udspillet indhold ved vi stort set kun, at der er tale om en såkaldt nulløsning – en nulløsning, der vel at mærke vil koste ca. 8 mia kr. i dagens priser.